

Voi melua huoneessamme
Jossa me varpaillamme
Yli tungoksen ja joukon
Toisiamme tähyillään
Voi melua, voi kiirettä
Me keskellä liikennettä
Emme pauhun läpi kuule
Sanaa ensimmäistäkään

Ollaan hiljaa hetki vaan
Ollaan hiljaa kahdestaan
Hetki niin, kuin ei muita
Koskaan olis ollutkaan
Opetta mut itkemään
Nämä pelot pelkäämään
Ehkäpä yö ne voi viedä mennessään

Toisinaan mietin minne
Ruuhkassa piilotimme
Välillämme olleet aarteet
Timantteja kalliimmat
Tallella, pinnan alla
Syvälle katsomalla
Sieltä jostain hennon hohteen
Lailla ne kai erotat

Ollaan hiljaa hetki vaan
Ollaan hiljaa kahdestaan
Hetki niin, kuin ei muita
Koskaan olis ollutkaan
Opetta mut itkemään
Nämä pelot pelkäämään
Ehkäpä yö ne voi viedä mennessään